

58. 3.

VERSLAG.

De Vaste Commissie voor belastingen heeft in de mededeelingen, voorkomende in de Memorie van Antwoord, geen reden kunnen vinden een ander oordeel over het wetsontwerp tot het hare te maken dan dat, hetwelk in het Voorloopig Verslag als het oordeel van de overgrootste meerderheid der Commissie is tot uiting gekomen. Zij is van meening, dat de Regeering in gebreke is gebleven, aan de Kamer argumenten voor te leggen, welke het tot stand brengen van een regeling als de voorgestelde zouden kunnen rechtvaardigen.

De Commissie meent zich te mogen veroorloven, op enkele der in de Memorie van Antwoord gebezigde argumenten nader in te gaan.

In de eerste plaats wenscht de Commissie te wijzen op de rol, welke in de genoemde Memorie aan de valuta-concurrentie is toebedeeld. De Regeering deelt mede, dat de vruchtenwijnindustrie met valuta-concurrentie te kampen heeft. Zij vestigt er de aandacht op, dat deze een daling van het verbruik van vruchtenwijn ten gevolge heeft gehad. Wanneer echter deze valuta-concurrentie voorbij zal zijn, zullen naar haar meening voor de vruchtenwijnindustrie ten gevolge van verschillende met name aangeduide omstandigheden betere tijden gaan aanbreken, ten koste van den handel in wijn, welke aan accijns is onderworpen, en zoo ten koste van de opbrengst van dien accijns. De Commissie meent, dat, indien er werkelijk van valuta-concurrentie sprake zou zijn, er toch in elk geval geen reden zou zijn, thans tot de heffing van den voorgestelden accijns over te gaan en op die wijze den toch reeds door die concurrentie getroffen fabrikanten het bestaan nog moeilijker te maken. Intusschen is naar het oordeel der Commissie voor de vruchtenwijnindustrie van een valuta-concurrentie van eenige beteekenis geen sprake. Immers de Fransche wijnen doen den inlandschen vruchtenwijn geen concurrentie aan en de prijzen der zoete Spaansche en Grieksche wijnen, van welke wel concurrentie wordt ondervonden, zijn reeds lang geheel of vrijwel geheel gestabiliseerd. De minder goede toestand, waarin de vruchtenwijnindustrie verkeert, moet aan andere oorzaken worden toegeschreven, voornamelijk aan het feit, dat het publiek bij ongeveer gelijken prijs aan het buitenlandsche product de voorkeur geeft en dus liever goedkoope port- en Samoswijn dan vruchtenwijn gebruikt. Van een opleving van de vruchtenwijnindustrie na het eindigen van de valuta-concurrentie kan dan ook geen sprake zijn, en dus evenmin van maatregelen om te voorkomen, dat zulk een opleving slechte gevolgen voor de schatkist zou hebben.

Voorts meent de Commissie een opmerking te moeten wijden aan de door de Regeering in de Memorie van Antwoord her-

haalde mededeeling, dat de inlandsche vruchtenwijn voor een groot deel gebezigd wordt om daarmee druivenwijn te versnijden of andere knoeierijen te plegen. Als bewijs voor de juistheid van deze mededeeling bezigt de Regeering o. a. de door haar van vakkundigen ontvangen inlichting, behelzende, dat de kleinhandel nagenoeg geen vruchtenwijn omzet, waaruit zou zijn op te maken, dat vrijwel alle geproduceerde vruchtenwijn in anderen vorm zijn weg naar het publiek vindt. De Commissie veroorlooft zich de juistheid van de bedoelde inlichting in twijfel te trekken. Het is haar toch bekend, dat een groot aantal wijnhandelaren, handelaren in comestibles, slijters, enz. vruchtenwijn in hun prijscouranten noteeren en die ook in betrekkelijk groote hoeveelheden omzetten. In dit verband meent de Commissie voorts met nadruk te moeten wijzen op het bestaan van twee factoren, nl. het zeer hooge vruchtzuurgehalte en de hooge kostprijs, welke het zeer onwaarschijnlijk maken, dat vruchtenwijn in eenigszins beduidende mate voor versnijding van druivenwijn wordt gebezigd. Wat betreft de knoeierijen, door de Regeering ontleend aan het verslag van den Rotterdamschen keuringsdienst, moge de Commissie er op wijzen, dat de mengsels, waarvan de samenstellers van dat verslag spreken, door hen zelf „curiosa” worden genoemd en dat bovendien het voorkomen van knoeierijen, gelijk daar gesignaleerd, niet behoort te worden bestreden door een heffing van accijns op het product, dat eerlijk als „vruchtenwijn” wordt aangediend. Voor het tegengaan van zoodanige knoeierijen behooren, gelijk in het Voorloopig Verslag reeds is gezegd, andere maatregelen te worden getroffen, hetgeen door het bestaan der Warenwet zeer gemakkelijk wordt gemaakt.

Ten slotte meent de Commissie nog eens te moeten wijzen op het belang, dat voor den ooftbouw bij de instandhouding van de vruchtenwijnfabrieken betrokken is. Als de Regeering er in dit verband in de Memorie van Antwoord op wijst, dat de verwachting, dat door de vrijstelling van den wijnaccijns de vruchtenwijnindustrie zich — vooral ten bate van den inlandschen ooftbouw — op export zou kunnen toelagen, niet in vervulling is gegaan, meent de Commissie in herinnering te moeten brengen, dat dit een gevolg is van het optreden van den wetgever zelf. Immers, bij uitvoer van vruchtenwijn wordt geen restitutie verleend van den accijns, welke van de in het product verwerkte suiker is betaald. Neemt men dit in aanmerking, dan schijnt het weinig juist, het ontbreken van exportmogelijkheid als argument te bezigen ten gunste van de heffing van wijnaccijns ook van vruchtenwijn.

De Vaste Commissie voor belastingen is van oordeel, dat met de mededeeling van het bovenstaande de openbare beraadslaging over het wetsontwerp genoegzaam is voorbereid.

Aldus vastgesteld den 16den December 1926.

VAN VUUREN.
SNOECK HENKEMANS.
J. TER LAAN.
OUD.
J. B. VAN DIJK.
DE WILDE.
VAN GIJN.